

ויקרא ט' – ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל. **רש"י** - שמיני למלואים, הוא ראש חודש ניסן, שהוקם המשכן בו ביום ונטל עשר עטרות השנויות בסדר עולם.

אבן עזרא - היה נראה לנו כי ביום השמיני - שמיני לניסן, כי המשכן הוקם באחד לחדש. רק המעתיקים אמרו שהיה ר"ח ניסן.

רבינו בחיי - חנוך כהונה גדולה ביום שמיני כולל עוד טעם אחר, והוא שמצינו שרוב עניני המשכן והמקדש סובבים על חשבון שמונה, שהרי בגדי כהן גדול היו שמונה, ואלו הן: ציץ, וחשן, ואפוד, ומעיל, וכתונת תשבץ, מצנפת, ואבנט, ומכנסי בד. בושמי שמן המשחה והקטרת היו ג"כ שמונה, בשמן המשחה ארבעה: מור, וקנמון, וקנה, וקדה, ובקטורת ארבעה: נטף, ושחלת, וחלבנה, ולבונה. גם הבדים היו שמונה: שני בדי הארון, ושנים לשלחן, ושנים למזבח הזהב, ושנים למזבח העולה. גם הקרבנות שהיו מקריבים לא הוכשרו ליקרב כי אם אחר שמונה ימים, הוא שכתוב: (ויקרא כב) "ומיום השמיני והלאה ירצה", גם השיר שהיו הלויים אומרים על הקרבנות היו שמונה לחנין: (ר"ל שמונה מיני כלי זמר) למנצח על נגיני(ו)ת (תהלים סא), על מחלת (נג), על עלמות (מו), על הנחילות (ה), על השושנים (מה), על הגתית (ח), על השמינית (ו).

ויקרא יב' - וביום השמיני ימול בשר ערלתו. **ויקרא יד' -** זאת תהיה תורת המצרע ביום סהרתו.. וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים.. **ויקרא טו' -** וכי יטהר הזב מזובו.. וביום השמיני יקח לו שתי תרים.. **במדבר ו' -** ..וטמא ראש נזרו.. וביום השמיני יבא שתי תרים.. **ויקרא כג' -** בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים לה.. שבעת ימים תקריבו אשה לה' ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה לה' עצרת הוא.

תהלים יב' - "למנצח על השמינית מזמור לדוד".

מנחות מג: - ובשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה עצמו עומד ערום, אמר: אוי לי שאעמוד ערום בלא מצוה. וכיון שנזכר במילה שבבשרו נתיישבה דעתו, לאחר שיצא, אמר עליה שירה, שנאמר: למנצח על השמינית מזמור לדוד, על מילה שניתנה בשמיני.

ילקוט"ש תהלים תרג' - למנצח על השמינית.. על שבע מצות שנצטוו אדם הראשון.. ואברהם על המילה לכך נאמר על השמינית.

כלי יקר ויקרא ט' - כל מספר שבע חול ומספר שמיני קודש כדעת המדרש (ילקוט שמות רמז רמא) האומר שכל קילוסו של משה היה באז, ומאז באתי לדבר בשמך, אז ישיר משה וכו', כי אז היינו א' רוכב על ז' והוא להשליט את ה' יתברך על כל שבעה כוכבי לכת ועל כל הנמצאים שנתהוו בשבעה ימי בראשית, ועל כן נראה להם ה' ביום זה דוקא מצד היותו שמיני כי מספר זה מיוחד אליו יתברך. וזה טעם הקרבן שאינו מרוצה כי אם מן יום השמיני והלאה, וזה טעם שהמילה שבשמיני דוחה השבת שבשביעי כי הרוחני דוחה הגשמי.

תהלים ו' - למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד. ה' אל באפך תוכיחי ואל בחמתך תיסרני. חנני ה' כי אמלל אני רפאני ה' כי נבהלו עצמי. **רש"י** - כינור של שמונה נימין ושמינית שמו וכן מצינו (בד"ה א טו) פלוני ובניו על השמינית לנצח. **אבן עזרא** - כלי ניגון יש לו שמנה יתרים או פיוט יש לו ח' נעימות על כן כתוב בנגינות וזה על הנועם השמיני.

ערכין יג: - דתניא, רבי יהודה אומר: כנור של מקדש של שבעת נימין היה, שנאמר: "שובע שמחות [את] פניך", אל תיקרי שובע אלא שבע; ושל ימות המשיח שמונה, שנאמר: "למנצח על השמינית", על נימא שמינית; של עולם הבא עשר, שנאמר: "עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור", ואומר: "הודו לה' בכנור בנבל עשור זמרו לו שירו לו שיר חדש".

נצח ישראל לב' - ובמוצאי שביעית בן דוד בא. יש לך להתבונן, כי אין ראוי למשיח רק המספר שהוא אחר השבעה, וזהו מדריגת המשיח למי שידע מדריגתו של משיח ומעלתו העליונה. כי מדריגת עולם הזה מדריגתו מספר שבעה בלבד, מפני כי מדריגת המשיח על עולם הזה, ועולם הזה הוא מיוסד על ז'. ובמסכת ערכין כינור של מקדש של ז' נימין.. כי עולם הזה שלימתו ומעלתו שיש בו ריבוי שלם בלא חסרון. ולכך ראוי שיהיה הכינור, שהוא השמחה והשבח אל השם יתברך, כפי השלימות אשר הוא בעולם. כי השלימות בעולם הוא ריבוי שהוא בעולם. ומספר שבעה תמצא בכל מקום על הריבוי, כמו (דברים כח) "בדרך אחת יצאו ובשבעה דרכים ינוסו", (משלי כד) "כי שבע יפול צדיק וקם", וכן הרבה.. אבל לימות המשיח הוא מדריגה יותר על זה. כי לימות המשיח יתאחד הריבוי אשר הוא בעולם הזה על ידי המשיח, ולכך הכינור הוא של שמונה. כי השמיני הוא נגד האחדות אשר הוא לאלו השבעה אשר יש בהם הריבוי, ולכך הכינור הוא של שמונה נימין. ולעולם הבא, שיהיה הסתלקות הגשמי, ויהיה העולם קדוש ונבדל מן הגשמי, ולכך יהיה לכינור עשרה נימין. כי העשירי הוא קדוש, מורה על מדריגה נבדלת לגמרי, לכך יהיה לכינור לעולם הבא עשרה נימין.

מאמרי הראי"ה 441 - ועומק החכמה שורש התורה, אורייתא מבינה נפקת, שהיא השמינית למדרגה, כנודע מדברי חכמים בכינור של ימות המשיח שהוא של שמונה נימין.. נמצא שלפי טבעו של גוף, האדם הוא רחוק מקדושת שורש התורה שמונה מעלות, שענין הגוף הוא במלכות דעשיה.. רק כשמתכוין לקדש עצמו, יזכה להיות איש אשר רוח בו..

הגר"א קול התור פ"א -.. משיח בן יוסף שהוא הכח הנסיי המסייע לכל פעולה הנעשית באתערותא דלתתא על דרך הטבע..

מאמרי הראי"ה 94 - למה אנו צריכים לשני משיחים, משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, והרי התכלית המכוון הוא שנשיא אחד יהיה לכולם.. אמנם כשם שיצר השי"ת באדם הגוף והנשמה.. כן הכין בישראל ביחוד שני אלה הכחות, הכח המקביל לערך הגוף האנושי, השוקק לטובת האומה במעמדה ושכלולה החומרי, שהוא הבסיס הנכון לכל התכניות הגדולות והקדושות שישראל מצויינים בהן, להיות עם קדוש לד' אלקי ישראל, ולהיות גוי אחד בארץ לאור גוים, והצד השני עצם הכח לשכלול הרוחניות בעצמה. וההבדל שביניהם, שלהצד הראשון יש דוגמא בין כל עמי הארץ לישראל.. והצד השני הוא הענין המתיחד לישראל עצמם.. והנה תכלית בחירת מלכות בית דוד היה שיהיו ב' הכחות נכללים כאחד, ולא די שלא יהיו סותרים זה את זה כי אם עוד עוזרים זה לזה.. והנה, בתור עקבא דמשיח בן יוסף, נתגלה חזיון הצינונות בדורנו, הנוטה לצד הכללי ביותר, ומצד חסרון הכשרתו אין הכחות מתאחדים, להשכיל מעבר מזה איך שההכשר הכללי לישראל אינו כי אם בסיס ליסודו המיוחד, ועל כן צריך שתהיה ההנהגה מכוונת לתכלית ההתעלות המיוחדת, ולהיות מושפעת הרבה מהסגולה של יחידי הדור צדיקים וחכמי תורה.. גרמה עד כה שלא הצליחה במעשיה, עד שחסרון ההצלחה גרם לסכסוכי דעות וריב אחים, שהלכו בדרך מסוכנה כזאת. עד שהמנהיג הראשי נפל חלל מעוצר רעה ויגון. על כן ראוי לנו לשים אל לב להשתדל לנטית ההתאחדות של עץ יוסף ועץ יהודה, לשמח בהתנערות חפץ החיים הבריאים החומריים.. ולדעת שהתכונה הזאת אינה תכליתם של ישראל, כי אם הכשר הגון.. וכשאינו מתנהל למטרת ההכנעה לצד הרוחני והשאיפה אליו, הלא ערכו נחשב כערך מלכות אפרים שנעשו "עוגה בלי הפוכה", מפני שעזבו "מקור מים חיים"..

ירושלמי קידושין ד' א' - ר' אבא בר זימנא בשם ר' הושעיה גדול הוא קידוש השם מחילול השם.

שיחות הרצי"ה דברים 569 - יש שני מובנים למ"ם בעברית. מ"ם היתרון.. זה גדול מזה, ומ"ם היחס.. זה יוצא מזה.. כשקידוש השם מתגלה מתוך חילול השם.. זהו קידוש השם הגדול ביותר. האור מתגלה מתוך החושך. גדול קידוש השם הבא מתוך חילול השם.